

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εκατόν Ένα

Ο Διαρκής Αγώνας για τη Δικαίωση διά της Πίστεως: Μια Ιστορική Ανάλυση της Αποστασίας στον Προτεσταντισμό

Jeff Pippenger

2024-02-29

Το μήνυμα που έφεραν οι Πρεσβύτεροι Jones και Waggoner κατά την αποστασία του 1888 ήταν το μήνυμα της δικαίωσης διά της πίστεως εν αληθεία. Ο αποστατημένος Προτεσταντισμός υποστηρίζει ότι η δικαίωση που παρέχεται μέσω του θανάτου του Χριστού επάνω στον σταυρό καλύπτει τον άνθρωπο μέσα στις αμαρτίες του, αλλά ότι το αίμα Του δεν αφαιρεί πράγματι τις αμαρτίες του. Αυτή η ψευδής διδασκαλία τοποθετεί την αφαίρεση της αμαρτίας κατά τη Δευτέρα Παρουσία, όταν οι αμαρτωλοί τότε μεταμορφώνονται μαγικά. Ο αποστατημένος Προτεσταντισμός και, επισήμως από το 1957, ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός, ισχυρίζονται ότι ο Χριστός είναι αποκλειστικώς ο Αντικαταστάτης μας, αλλά όχι το Παράδειγμά μας. Έναν χρόνο πριν από το 1888, η Αδελφή White έγραψε τα ακόλουθα.

«Καρδιαν νέαν θέλω δώσει εις εσάς και πνεύμα νέον θέλω θέσει εντός υμών». Πιστεύω με όλη μου την καρδιά ότι το Πνεύμα του Θεού αποσύρεται από τον κόσμο, και εκείνοι που είχαν μεγάλο φως και ευκαιρίες και δεν τις αξιοποίησαν, θα είναι οι πρώτοι που θα εγκαταλειφθούν. Έδιωξαν με τη λύπη που προκάλεσαν το Πνεύμα του Θεού. Η παρούσα δραστηριότητα του Σατανά, καθώς ενεργεί επάνω στις καρδιές, και επάνω σε εκκλησίες και έθνη, θα πρέπει να συγκλονίσει κάθε σπουδαστή της προφητείας. Το τέλος είναι πλησίον. Ας εγερθούν οι εκκλησίες μας. Ας βιωθεί στην καρδιά των επιμέρους μελών η μεταστρεπτική δύναμη του Θεού, και τότε θα δούμε τη βαθιά κίνηση του Πνεύματος του Θεού. Η απλή συγχώρηση της αμαρτίας δεν είναι το μόνο αποτέλεσμα του θανάτου του Ιησού. Έκανε την άπειρη θυσία όχι μόνο για να αφαιρεθεί η αμαρτία, αλλά ώστε η ανθρώπινη φύση να αποκατασταθεί, να εξωραϊστεί εκ νέου, να ανασυγκροτηθεί από τα ερείπιά της και να καταστεί κατάλληλη για την παρουσία του Θεού...»

«Ο Χριστός είναι η κλίμακα την οποία είδε ο Ιακώβ, της οποίας η βάση στηριζόταν επάνω στη γη και της οποίας το ανώτατο σκαλοπάτι έφθανε έως τους υψηλοτάτους ουρανοί. Αυτό φανερώνει την ορισμένη μέθοδο της σωτηρίας. Οφείλουμε να ανεβαίνουμε σκαλοπάτι προς σκαλοπάτι αυτής της κλίμακας. Εάν κάποιος από εμάς σωθεί τελικά, αυτό θα συμβεί προσκολλώμενος στον Ιησού όπως στα σκαλοπάτια μιας κλίμακας. Ο Χριστός έγινε για τον πιστό σοφία και δικαιοσύνη και αγιασμός και απολύτρωση...»

«Θα υπάρξουν φοβερές πτώσεις από εκείνους που νομίζουν ότι στέκονται σταθεροί επειδή έχουν την αλήθεια· αλλά δεν την έχουν όπως είναι εν τω Ιησού. Μια στιγμή απροσεξίας μπορεί να καταβυθίσει μια ψυχή σε ανεπανόρθωτη καταστροφή. Η μία αμαρτία οδηγεί στη δεύτερη, και η δεύτερη προετοιμάζει τον δρόμο για μια τρίτη, και ούτω καθεξής. Εμείς, ως πιστοί αγγελιοφόροι του Θεού, πρέπει να Τον ικετεύουμε αδιαλείπτως να μας φυλάσσει με τη δύναμή Του. Αν παρεκκλίνουμε έστω και μία ίντσα από το καθήκον, διατρέχουμε τον κίνδυνο να συνεχίσουμε σε μια πορεία αμαρτίας που καταλήγει στην απώλεια. Υπάρχει ελπίδα για τον

καθέναν από εμάς, αλλά μόνο με έναν τρόπο — προσδεόμενοι στον Χριστό και καταβάλλοντας κάθε δύναμη για να φθάσουμε στην τελειότητα του χαρακτήρα Του. II

Αυτή η ευσεβοφανής θρησκεία, που ελαφρύνει την αμαρτία και που αδιάκοπα εμμένει στην αγάπη του Θεού προς τον αμαρτωλό, ενθαρρύνει τον αμαρτωλό να πιστεύει ότι ο Θεός θα τον σώσει ενώ εκείνος συνεχίζει στην αμαρτία και γνωρίζει ότι είναι αμαρτία. Κατ' αυτόν τον τρόπο πράττουν πολλοί που ομολογούν ότι πιστεύουν την παρούσα αλήθεια. Η αλήθεια κρατείται χωριστά από τη ζωή τους, και αυτός είναι ο λόγος που δεν έχει περισσότερη δύναμη να ελέγξει και να μεταστρέψει την ψυχή. Πρέπει να καταβληθεί κάθε ένταση νεύρου και πνεύματος και μυός, για να εγκαταλειφθεί ο κόσμος, τα έθιμά του, οι πρακτικές του και οι μόδες του....

«Εάν αποβάλετε την αμαρτία και ασκήσετε ζώσα πίστη, ο πλούτος των ευλογιών του ουρανού θα είναι δικός σας.» Selected Messages, βιβλίο 3, 155.

Η ψευδής «γλυκανάλατη θρησκεία» του αποστατημένου Προτεσταντισμού καθιερώθηκε ως επίσημο δόγμα κατά την έναρξη της τέταρτης γενεάς του Αντβεντισμού, το 1957. Παρουσίασε έναν ορισμό της δικαίωσης που «ενθαρρύνει τον αμαρτωλό να πιστεύει ότι ο Θεός θα τον σώσει ενώ αυτός εξακολουθεί να αμαρτάνει». Ο σταυρός διδάσκει ότι «η συγχώρηση της αμαρτίας δεν είναι το μόνο αποτέλεσμα του θανάτου του Ιησού», διότι «Εκείνος προσέφερε την άπειρη θυσία όχι μόνο για να απομακρυνθεί η αμαρτία, αλλά για να αποκατασταθεί η ανθρώπινη φύση, να ξαναγίνει ωραία, να ανασυγκροτηθεί από τα ερείπιά της και να καταστεί κατάλληλη για την παρουσία του Θεού».

Η αποστασία του 1957 καταδεικνύει ότι ο σπόρος της αποστασίας, ο οποίος εφυτεύθη το 1863 και κατόπιν εβλάστησε το 1888, και ο οποίος στη συνέχεια εποτίσθη από το παραποιημένο μήνυμα που εκπροσωπείται από το βιβλίο που εκδόθηκε το 1919 (The Doctrine of Christ), είχε τελικώς φέρει τον καρπό μιας ανοικτής διακηρύξεως ότι η αρχική «πίστις του δικαίου», όπως εκπροσωπείται από τις δύο πλάκες του Αββακούμ, είχε πλέον απομακρυνθεί και αντικατασταθεί με τη διεφθαρμένη ερμηνεία της «δικαίωσης διά της πίστεως» που υπάρχει στον αποστάτη Προτεσταντισμό. Ο ανυπάκουος προφήτης από τον Ιούδα είχε επιστρέψει στη σύναξη των εμπαικτών και είχε φάγει μαζί με τον ψευδόμενο προφήτη της Βαιθήλ.

Το μήνυμα προς την εκκλησία της Λαοδικείας, το οποίο παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο κίνημα των Μιλλεριτών το 1856, και έπειτα εκ νέου προς την εκκλησία της Λαοδικείας το 1888, απορρίφθηκε σε κάθε βήμα. Εκείνο το μήνυμα των Jones και Waggoner, το οποίο, σύμφωνα με την Αδελφή White, ήταν τόσο το μήνυμα προς τη Λαοδικεία όσο και το μήνυμα της δικαίωσης διά της πίστεως, απορρίφθηκε, με το πρόσχημα ότι οι στασιαστές που το απέρριπταν υπεράσπιζαν στην πραγματικότητα τα παλαιά ορόσημα! Τα ορόσημα που υπεράσπιζαν ήταν ένα θεμέλιο δικής τους ανθρώπινης κατασκευής, οικοδομημένο επάνω στην άμμο.

Το μήνυμα της «δικαίωσης διά της πίστεως» που παρουσιάστηκε από τον Τζόουνς και τον Γουάγκονερ το 1888 περιλάμβανε το γεγονός του αληθινού ευαγγελίου, το οποίο προσδιορίζει ότι εκείνοι που δικαιώνονται αγιάζονται επίσης. Τόνιζε ότι το να δικαιώνεται κανείς σήμαινε ότι «πραγματικά» καθίσταται άγιος, όχι απλώς ότι «ανακηρύσσεται» νομικώς άγιος. Το μήνυμα του

Τζόουνς και του Γουάγκονερ, το οποίο η Αδελφή Ουάιτ αναγνώρισε ότι το παρουσίαζε επί χρόνια πριν από την ανταρσία του 1888, προσδιορίζει ότι όταν η δικαίωση λογίζεται, ο αγιασμός μεταδίδεται ταυτοχρόνως.

Δεν μπορεί να είναι διαφορετικά, διότι τόσο η δικαίωση όσο και ο αγιασμός επιτελούνται διά της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος μέσα στον πιστό. Η δικαίωση και ο αγιασμός είναι απλώς δύο λέξεις που περιγράφουν δύο στοιχεία ενός έργου, το οποίο επιτελείται μέσα στον πιστό διά της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος.

Ήταν αυτό καθαυτό το μήνυμα του Μωσή που απέρριψαν οι στασιαστές του Κορέ, το οποίο απορρίφθηκε και πάλι το 1856, έπειτα εκ νέου το 1888, και κατόπιν καθιερώθηκε δημοσίως ως η θεολογία της σωτηρίας του Λαοδικειανού Αντβεντισμού το 1957. Η αδιάκοπη αυτή ανταρσία κούρασε τον Θεό, διότι ο λαός έλεγε: «Πᾶς ὁ πράττων κακόν εἶναι καλός ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς αὐτοὺς εὐαρεστεῖται»· ἢ, «Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς τῆς κρίσεως;»

Ἐλεγον ὅτι «εκείνοι που αμαρτάνουν δικαιώνονται διά του αίματος του Χριστού, και ο Θεός ευαρεστεῖται σ' αυτούς, παρότι εξακολουθούν να αμαρτάνουν». Αυτή είναι η πνευματική πλάνη που παριστάνεται από το μήνυμα προς τη Λαοδίκεια (λαός κριθέν), διότι, παρά το γεγονός ότι ο Χριστός προσδιορίζει τους Λαοδικείς ως «ταλαίπωρους και ελεεινούς και πτωχούς και τυφλούς και γυμνούς», εκείνοι πιστεύουν ότι είναι «πλούσιοι και πεπλουτισμένοι και δεν έχουν χρείαν ουδενός». Και, ευρισκόμενοι σε αυτή την κατάσταση, βρίσκονται πράγματι στο χείλος τού να εξεμεσθούν από το στόμα του Κυρίου.

Οι πιστοί της Μιλλεριστικής ιστορίας, οι οποίοι είχαν υπομείνει μέσα από την εμπειρία της πρώτης απογοητεύσεως το 1844, όπως παριστάνονται από τον Ιερεμία στο κεφάλαιο δεκαπέντε, εδάφια δεκαπέντε έως είκοσι ένα, ως οι πιστοί οικοδόμοι του ναού, στους οποίους είχε δοθεί η υπόσχεση ότι, εάν δεν επέστρεφαν στη «σύναξη των εμπαικτών», θα γίνονταν «στόμα» του Θεού, επέστρεψαν πράγματι στη «σύναξη των εμπαικτών» (η οποία παριστάνεται από τον ψευδοπροφήτη της Βαιθήλ), και μεταβλήθηκαν σε Λαοδικείς, στο χείλος τού να εκβληθούν από το στόμα του Θεού, και δεν το γνωρίζουν.

Η κατάσταση του Λαοδικειανού Αντβεντισμού στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 προτυπώθηκε από την κατάσταση των Προτεσταντών στις 11 Αυγούστου 1840. Αυτές οι δύο ιστορίες προτυπώθηκαν από τους φιλονεικούντες Ιουδαίους, όταν το Άγιο Πνεύμα κατήλθε κατά το βάπτισμα του Χριστού. Σε καθεμία από τις τρεις ιστορίες ένας πρώην εκλεκτός λαός παραμεριζόταν τότε και παραμερίζεται τώρα εν εξελίξει. Ο Αγγελιοφόρος της Διαθήκης, στον καιρό του Ιωάννη του Βαπτιστή, επρόκειτο να εισέλθει σε διαθήκη με εκείνους τους οποίους ο Πέτρος προσδιόρισε ως «γένος εκλεκτό».

Σεις όμως είσθε γένος εκλεκτόν, βασιλείον ιεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός· διά να εξαγγείλητε τας αρετάς εκείνου, ὅστις σας ἐκάλεσεν εκ του σκότους εἰς το θαυμαστόν αὐτοῦ φῶς· οἱ οποίοι ἄλλοτε δεν ἤσθε λαός, τώρα δε εἰσθε λαός του Θεοῦ· οἱ οποίοι δεν εἶχατε ἐλεηθῆ, τώρα δε ηλεήθητε. 1 Πέτρου 2:9, 10.

Ο Πέτρος προσδιόριζε τον νέο εκλεκτό λαό της εποχής του, ο οποίος τότε ήταν η χριστιανική εκκλησία. Είχαν εκλεγεί ως «εκλεκτό γένος», κατά τη διάρκεια μιας περιόδου κατά την οποία τόσο ο Χριστός όσο και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής προσδιόρισαν τον προηγουμένως εκλεκτό λαό ως γενεά εχιδνών.

Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ὑμεῖς, ὄντες πονηροί, νὰ λαλήτε καλὰ πράγματα; διότι ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα. Ματθαῖος 12:34.

Η γενεά που παραμερίζεται είναι «γενεά εχιδνών», πράγμα που αποτελεί σύμβολο του Σατανά — του ερπετού της βιβλικής προφητείας. Η γενεά που παραμερίζεται είχε συμπληρώσει το ποτήρι του καιρού της δοκιμασίας της, και μέσα σε τέσσερις γενεές είχε κατασταλάξει στον χαρακτήρα της εχιδνης. Είχαν αναπτύξει το μέτωπο πόρνης. Γι' αυτό οι είκοσι πέντε πρεσβύτεροι άνδρες στο όγδοο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ είναι πρόθυμοι να προσκυνήσουν τον ήλιο. Είχαν διαμορφώσει τον χαρακτήρα του παπισμού.

«Το μήνυμα του τρίτου αγγέλου έχει αποσταλεί προς τον κόσμο, προειδοποιώντας τους ανθρώπους να μη λάβουν το χάραγμα του θηρίου ή της εικόνας του στα μέτωπά τους ή στα χέρια τους. Το να λάβει κανείς αυτό το χάραγμα σημαίνει να καταλήξει στην ίδια απόφαση που έλαβε το θηρίο και να υποστηρίξει τις ίδιες ιδέες, σε άμεση αντίθεση προς τον Λόγο του Θεού». Review and Herald, 13 Ιουλίου 1897.

Το χάραγμα του θηρίου είναι το χάραγμα του ανθρώπου της αμαρτίας, ο οποίος είναι ο πάπας της Ρώμης και ο επίγειος αντιπρόσωπος του Σατανά. Το να περιέλθει κανείς στο ίδιο φρόνημα με το θηρίο σημαίνει να περιέλθει στο ίδιο φρόνημα με τον Σατανά, ο οποίος συμβολίζεται ως οχιά.

«Για να εξασφαλίσει κοσμικά κέρδη και τιμές, η εκκλησία οδηγήθηκε να επιζητήσει την εύνοια και την υποστήριξη των μεγάλων ανδρών της γης· και, αφού έτσι απέρριψε τον Χριστό, παρακινήθηκε να αποδώσει υποταγή στον εκπρόσωπο του Σατανά — τον επίσκοπο της Ρώμης». The Great Controversy, 50.

Στην τελευταία γενεά ενός πρώην εκλεκτού λαού, ο χαρακτήρας τους αντανακλά τον χαρακτήρα του Σατανά. Η «εκλεκτή γενεά», η οποία κατά τους παρελθόντες καιρούς δεν ήταν λαός του Θεού, εκλέγεται μέσω μιας διαδικασίας δοκιμασίας, εκκαθαρίσεως και καθάρσεως. Εκείνοι που διέρχονται επιτυχώς τη διαδικασία της δοκιμασίας εκλέγονται για να εισέλθουν σε διαθηκική σχέση με τον Θεό. Ο Κύριος συνήψε διαθήκη με τη Χριστιανική Εκκλησία, έπειτα και πάλι με τον Μίλλεριτικό Αντβεντισμό, και το πράττει εκ νέου με τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες.

Όταν ο Κύριος εισέρχεται σε διαθήκη με τον νεοεκλεγμένο λαό του Θεού (ο οποίος κατά τους παρελθόντες καιρούς δεν ήταν λαός του Θεού), προσέρχεται προς αυτούς ως ο Αγγελιαφόρος της Διαθήκης. Σε καθεμία από τις τρεις ιστορίες που εκπληρώνουν το τρίτο κεφάλαιο του Μαλαχία, υπάρχει ένας αγγελιαφόρος που προετοιμάζει την οδό για τον Αγγελιαφόρο της Διαθήκης. Ο πρώτος αγγελιαφόρος ήταν ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ο οποίος προτυποποίησε τον δεύτερο και τον τρίτο αγγελιαφόρο. Ο δεύτερος αγγελιαφόρος ήταν ο William Miller. Μαζί, τα προφητικά χαρακτηριστικά του Ιωάννη του Βαπτιστή και του William Miller καθορίζουν τα χαρακτηριστικά του αγγελιαφόρου που προετοιμάζει την οδό για να έλθει ο Αγγελιαφόρος της Διαθήκης και να εισέλθει σε διαθήκη με τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες.

Οι τρεις αγγελιοφόροι που προετοιμάζουν την οδό για τον Χριστό, ο οποίος είναι ο Αγγελιοφόρος της Διαθήκης, ώστε να έλθει αιφνιδίως στον ναό Του, απεικονίζουν ένα έργο που επιτελείται κατά τον καιρό της διερευνητικής κρίσεως, η οποία καταλήγει στην εκτελεστική κρίση.

«Στις έσχατες ημέρες της ιστορίας αυτής της γης, η διαθήκη του Θεού με τον λαό Του που τηρεί τις εντολές Του πρόκειται να ανανεωθεί. “Κατά την ημέραν εκείνην θέλω κάμει δι’ αυτούς διαθήκην με τα θηρία του αγρού, και με τα πετεινά του ουρανού, και με τα ερπετά της γης· και θέλω συντρίψει το τόξον και την ρομφαίαν και τον πόλεμον εκ της γης, και θέλω κάμει αυτούς να αναπαύονται ασφαλώς. Και θέλω σε αρραβωνιασθή μετ’ εμαυτού εις τον αιώνα· ναι, θέλω σε αρραβωνιασθή μετ’ εμαυτού εν δικαιοσύνη και εν κρίσει και εν ελέει και εν οικτιρμοίς· θέλω δε σε αρραβωνιασθή μετ’ εμαυτού εν πιστότητι· και θέλεις γνωρίσει τον Κύριον.”»

«Και θέλει συμβῆ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐγὼ θέλω εἰσακούσει, λέγει Κύριος, θέλω εἰσακούσει τοὺς οὐρανοὺς, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἰσακούσει τὴν γῆν· καὶ ἡ γῆ θέλει εἰσακούσει τὸν σῆτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ αὐτὰ θέλουσιν εἰσακούσει τὸν Ἰεζραέλ. Καὶ θέλω σπείρει αὐτὴν εἰς ἐμαυτὸν ἐν τῇ γῆ· καὶ θέλω ἐλεήσει τὴν οὐκ ἠλεημένην· καὶ θέλω εἰπεῖ πρὸς τοὺς οὐκ ἰσχυροὺς μου, Σὺ εἶ λαὸς μου· καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἰπεῖ, Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.» Ὡσηέ 2:14–23.

«“Κατ’ ἐκείνην τὴν ἡμέραν,... τὸ υπόλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ διασωθέντες ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰακώβ,... θέλουσι στηριχθῆ ἐπὶ τὸν Κύριον, τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν ἀληθείᾳ.” Ἡσαΐας 10:20. Ἀπὸ “παν ἔθνος, καὶ φυλὴν, καὶ γλῶσσαν, καὶ λαόν” θα υπάρξουν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θα ανταποκριθούν προθύμως εἰς τὸ μήνυμα, “Φοβήθητε τὸν Θεόν, καὶ δότε δόξαν εἰς αὐτόν· διότι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ.” Θα αποστραφούν παν εἶδωλον ποῦ τοὺς δεσμεύει με τὴν γῆν ταύτην, καὶ θα “προσκυνήσωσι τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανόν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.” Θα ἐλευθερώσουν εαυτοὺς ἀπὸ πάσαν ἐμπλοκὴν, καὶ θα σταθούν ἐνώπιον τοῦ κόσμου ὡς μνημεῖα τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ. Ὑπήκοοι εἰς πάσαν θεῖαν ἀπαίτησιν, θα ἀναγνωρισθούν ὑπὸ ἀγγέλων καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι “φυλάττουσι τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ.” Ἀποκάλυψις 14:6–7, 12.»

«Ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καθ’ ἃς ὁ ἄροτριῶν θέλει φθάσει τὸν θεριστὴν, καὶ ὁ πατὼν τὰς σταφυλὰς τὸν σπείροντα σπῶρον· καὶ τὰ ὄρη θέλουσι στάζει γλεῦκος, καὶ πάντες οἱ λόφοι θέλουσι ῥέει. Καὶ θέλω ἐπιστρέψει [ἀναστρέψει] τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ θέλουσιν οἰκοδομήσει τὰς ἐρήμους πόλεις καὶ κατοικήσει ἐν αὐταῖς· καὶ θέλουσι φυτεύσει ἀμπελῶνας καὶ πίει τὸν οἶνον αὐτῶν· θέλουσιν ἐπίσης κάμει κήπους καὶ φάγει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ θέλω φυτεύσει αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ δὲν θέλουσι πλέον ἐκριζωθῆ ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου. Ἀμώς 9:13–15.»
Review and Herald, February 26, 1914.

Το τρίτο κεφάλαιο του Μαλαχία εκπληρώθηκε στον καιρό του Χριστού και στον καιρό των Μίλλεριτών, και αυτές οι δύο ιστορίες προσδιορίζουν την εκπλήρωσή του στις έσχατες ημέρες. Η αδελφή Γουάιτ συσχετίζει την εκπλήρωση του τρίτου κεφαλαίου του Μαλαχία με το έργο του Χριστού για τον καθαρισμό του ναού.

«Καθαρίζοντας τον ναό από τους αγοραστές και τους πωλητές του κόσμου, ο Ιησούς ανήγγειλε την αποστολή Του να καθαρίσει την καρδιά από τον μολυσμό της αμαρτίας,—από

τις γήινες επιθυμίες, τις εγωιστικές επιθυμίες, τις πονηρές συνήθειες, που διαφθείρουν την ψυχή. Παρατίθεται το Μαλαχίας 3:1–3.» Ο Πόθος των Αιώνων, σ. 161.

Ο καθαρισμός του ναού από τον Χριστό αντιπροσώπευε το έργο Του να καθαρίσει την καρδιά του μετανοούντος αμαρτωλού. Κατά τη διακονία Του ανάμεσα στους ανθρώπους, καθάρισε δύο φορές τον επίγειο ναό.

Ο προφήτης λέγει: «Εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἔκραξε δυνατῶς μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσεν Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων» (Αποκάλυψη 18:1, 2). Αυτό είναι τὸ ἴδιο μήνυμα πὸν ἐδόθη ἀπὸ τὸν δεῦτερον ἄγγελον. Ἔπεσεν ἡ Βαβυλὼν, «διότι ἐπότισεν πάντα τὰ ἔθνη ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς» (Αποκάλυψη 14:8). Τί εἶναι αὐτὸς ὁ οἴνος;—Οἱ ψευδεῖς διδασκαλίαι τῆς. Ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον ψευδὲς σάββατον ἀντὶ τοῦ Σαββάτου τῆς τετάρτης ἐντολῆς, καὶ ἐπανάλαβε τὸ ψεῦδος πὸν ὁ Σατανᾶς πρῶτον εἶπεν εἰς τὴν Εὐὰν ἐν τῇ Ἐδέμ—τὴν φυσικὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς. Πολλὰ συγγενῆ πλάναι διέσπειρεν πανταχοῦ, «διδάσκοντες ὡς διδασκαλίαι ἐντάλματα ἀνθρώπων» (Ματθαῖος 15:9).

«Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἀρχισε τὴ δημόσια διακονία Του, καθάρισε τὸν Ναὸ ἀπὸ τὴ βέβηλη ἱεροσουλία του. Ἀνάμεσα στὶς τελευταῖες πράξεις τῆς διακονίας Του ἦταν ὁ δεῦτερος καθαρισμὸς τοῦ Ναοῦ. Ἐτσι καὶ στο τελευταῖο ἔργο γιὰ τὴν προειδοποίηση τοῦ κόσμου, δίνονται δύο διακριτές κλήσεις πρὸς τὶς ἐκκλησίες. Τὸ μήνυμα τοῦ δεῦτερου ἀγγέλου εἶναι: “Ἔπεσεν, ἔπεσεν Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, διότι ἐπότισεν πάντα τὰ ἔθνη ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς” (Αποκάλυψη 14:8). Καὶ στὴν ἰσχυρὴ κραυγὴ τοῦ μηνύματος τοῦ τρίτου ἀγγέλου ἀκούγεται φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν νὰ λέει: “Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς, ὁ λαὸς μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς· ὅτι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς ἔφθασαν ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς” (Αποκάλυψη 18:4, 5).» Selected Messages, βιβλίον 2, 118.

Κατὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ τρίτου κεφαλαίου τοῦ Μαλαχία, ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἦταν ὁ ἀγγελιοφόρος πὸν προετοίμασε, ὥστε ὁ Ἰησοῦς, ὡς ὁ Ἄγγελος τῆς Διαθήκης, νὰ ἐλθεῖ αἰφνιδίως στὸν ναὸ Του καὶ νὰ τὸν καθάρισαι δύο φορές. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς διακονίας Του τῶν τριάμισι ἐτῶν, καθάρισε τὸν ναὸ στὴν ἀρχὴ καὶ στὸ τέλος τῆς διακονίας Του, υποδηλώνοντας ἔτσι ὅτι τὸ ἔργο τοῦ καθαρισμοῦ ἔχει μία ἀρχὴ ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει τὸ τέλος. Ὁ Ἰησοῦς πάντοτε εἰκονογραφεῖ τὸ τέλος με τὴν ἀρχὴ, καὶ σε ἀρμονία με τὸ ἔργο Του ὡς Ἄλφα καὶ Ωμέγα, τὰ τριάμισι ἐτὴ ἀρχισαν καὶ τελείωσαν με ἕνα καθαρισμὸ τοῦ ναοῦ.

Κατὰ τὴ λήξη τῶν τρεισήμισι ἐτῶν, ἔχυσε τὸ αἷμα πὸν επικύρωσε τὴ διαθήκη, ἐκπληρώνοντας τὴν προφητεία τοῦ ἑνάτου κεφαλαίου τοῦ Δανιὴλ, ὅτι θὰ επικύρωνε τὴ διαθήκη με πολλοὺς γιὰ μία ἐβδομάδα, στὸ μέσον τῆς ὁποίας θὰ ἀποκοπτόταν.

Καὶ μετὰ τὰς ἐξήκοντα δύο ἐβδομάδας ὁ Μεσσίας θέλει ἐκκοπή, ἀλλὰ οὐχὶ δι’ εαυτὸν· καὶ ὁ λαὸς τοῦ ἀρχοντος τοῦ μέλλοντος νὰ ἐλθῆ θέλει ἀφανίσει τὴν πόλιν καὶ τὸ ἁγιοστήριον· καὶ τὸ τέλος αὐτῆς θέλει εἶσθαι μετὰ κατακλυσμοῦ, καὶ ἕως τῆς ἐξουσίας τοῦ πολέμου εἶναι ἀποφασισμένα ἐρημώσεις. Καὶ θέλει στερεώσει τὴν διαθήκη μετὰ πολλῶν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα· καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐβδομάδος θέλει παύσει τὴν θυσίαν καὶ τὴν προσφορὰν, καὶ ἐπὶ τὸ πτερύγιον τῶν

βδελυγμάτων θέλει είσθαι ο ερημώνων, έως της συντελείας, και το αποφασισμένον θέλει εκχυθή επί τον ερημωτήν. Δανιήλ 9:26, 27.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Σελίδα επί σελίδος θα μπορούσε να γραφεί σχετικά με αυτά τα πράγματα. Ολόκληρες συνδιασκέψεις διαποτίζονται με τις ίδιες διεστραμμένες αρχές. “Διότι οι πλούσιοι αυτής είναι πλήρεις βίας, και οι κάτοικοί της ελάλησαν ψεύδη, και η γλώσσα αυτών είναι δόλια εν τω στόματι αυτών.” Ο Κύριος θα εργασθεί για να καθαρίσει την εκκλησία του. Σας λέγω αληθώς, ο Κύριος μέλλει να στραφεί και να ανατρέψει μέσα στα ιδρύματα που καλούνται με το όνομά του.»

«Το πόσο σύντομα θα αρχίσει αυτή η διαδικασία εξαγνισμού, δεν δύναμαι να το πω, αλλά δεν θα αναβληθεί επί πολύ. Εκείνος του οποίου το πτύον είναι στην χείρα του θα καθαρίσει τον ναό του από την ηθική του μόλυνση. Θα διακαθαρίσει πλήρως την άλωνα αυτού. Ο Θεός έχει διαφορά με όλους όσους πράττουν και την ελάχιστη αδικία· διότι πράττοντες τούτο απορρίπτουν την εξουσία του Θεού και θέτουν σε κίνδυνο το μερίδιό τους στην εξιλέωση, στη λύτρωση την οποία ο Χριστός έχει αναλάβει για κάθε υιό και θυγατέρα του Αδάμ. Θα αποδώσει άραγε το να ακολουθήσει κανείς πορεία βδελυκτική στον Θεό; Θα αποδώσει άραγε το να θέσετε στα θυμιατήριά σας ξένο πυρ για να το προσφέρετε ενώπιον του Θεού, και να λέγετε ότι δεν έχει σημασία;»

«Δεν υπήρξε σύμφωνα με την τάξη του Θεού το να συγκεντρωθούν τόσα πολλά στο Battle Creek. Η κατάσταση που τώρα υπάρχει είναι εκείνη που μου είχε παρουσιαστεί ως προειδοποίηση. Η καρδιά μου ασθενεί από λύπη εξαιτίας αυτής της εικόνας. Ο Κύριος έδωσε προειδοποιήσεις για να αποτραπεί αυτή η αποδιαρθρωτική κατάσταση, αλλά δεν εισακούστηκαν. «Σεις είσθε το άλας της γης· εάν όμως το άλας χάσει τη νοστιμότητά του, με τι θα αλατισθεί; Δεν είναι πλέον χρήσιμο σε τίποτε, παρά να ριφθεί έξω και να καταπατείται από τους ανθρώπους.»

«Απευθύνω έκκληση προς τους αδελφούς μου να αφυπνισθούν. Εάν δεν επέλθει ταχέως μια αλλαγή, οφείλω να εκθέσω τα γεγονότα στον λαό· διότι αυτή η κατάσταση πρέπει να μεταβληθεί· αμετανόητοι άνθρωποι δεν πρέπει πλέον να είναι διαχειριστές και διευθυντές σε ένα τόσο σπουδαίο και ιερό έργο. Μαζί με τον Δαβίδ αναγκαζόμαστε να πούμε: “Είναι καιρός να ενεργήσεις, Κύριε· διότι κατήργησαν τον νόμον σου.”» Special Testimonies, 30, 31.